

132^ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνα Δ2

Τα ΓΚΡΑΒΑΚΙΑ

1^η 4^ο Τεύχος Δ2 Σελ.1.

Σχολ. Έτος: 2019-20

η Γειτονία

ΒΟΛΤΕΣ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

- Περιεχόμενα**
- Βόλτες στη γειτονιά, σελ.1
 - Ο λόφος της Γκράβας, σελ.2
 - Βουνά και λόφοι, σελ.3
 - Οδός Ιππολύτου, σελ. 4
 - Συζητώντας με τον κ. Αλέκο, σελ. 5
 - Πολύκεντρο, σελ.6
 - Η γειτονιά μας σήμερα, σελ. 7
 - Συνέντευξη με τον κ. Διονύση, σελ.8
 - Βιβλιοπαρουσιάσεις, σελ.9
 - Αυτό που μας άρεσε στις βόλτες, σελ. 9
 - Το αγαπημένο μας μέρος, σελ.10
 - Τι θέλουμε να αλλάξει, σελ.10

Εμείς στην Δ τάξη κάναμε μερικές βόλτες στη γειτονιά μας. Την πρώτη φορά πήγαμε στον λόφο της Γκράβας. Είδαμε ένα παλιό σπίτι, είδαμε το σχολείο από ψηλά και βουνά. Μετά περπατήσαμε στη γειτονιά και είδαμε τα σπίτια. Κάποιος κύριος έβαφε ένα σπίτι. Ένα σπίτι έμοιαζε σαν να είναι στο χωριό. Μια κυρία βγήκε στο παράθυρό της και μας είπε ιστορίες από παλιά. Είδαμε και ελιές, πορτοκαλιές και μαζέψαμε ελιές. Είδαμε και σπίτια συμμαθητών μας. Μια άλλη μέρα βγήκαμε στο πολιτιστικό κέντρο της Γκράβας. Είδαμε διάφορα μουσικά όργανα. Πήγαμε και σε άλλες αίθουσες. Είχε ωραίες ζωγραφιές. Μας άρεσε πολύ. Μια άλλη μέρα πήγαμε σε ένα καφενείο στη γειτονιά και συναντήσαμε ένα κύριο που μας είπε ιστορίες από παλιά. Ήταν παππούς. Μας κέρασαν λεμονάδες. Ήταν πολύ ωραία.

Αντωνιο

Μας

Η γειτονιά μου λέγεται Γκράβα. Έχει ένα φούρνο γεμάτο νοστιμιές. Με τη γιαγιά μου ψωνίζουμε συνέχεια από κει. Το σπίτι μου είναι κοντά στην παιδική χαρά που έχει μια πίστα σκέιτ. Τέλος έχει πολλά σχολεία και πολλά γήπεδα.

Από τον Νώντα Τσαμποδήμο

Δ2

132

Εμείς πήγαμε βόλτα στη γειτονιά μας. Κι είχαμε δει πολλές γατούλες και πολλά δέντρα και πολλά σπίτια με ζωγραφιές!

Τίνα Μαϊλόβσκι

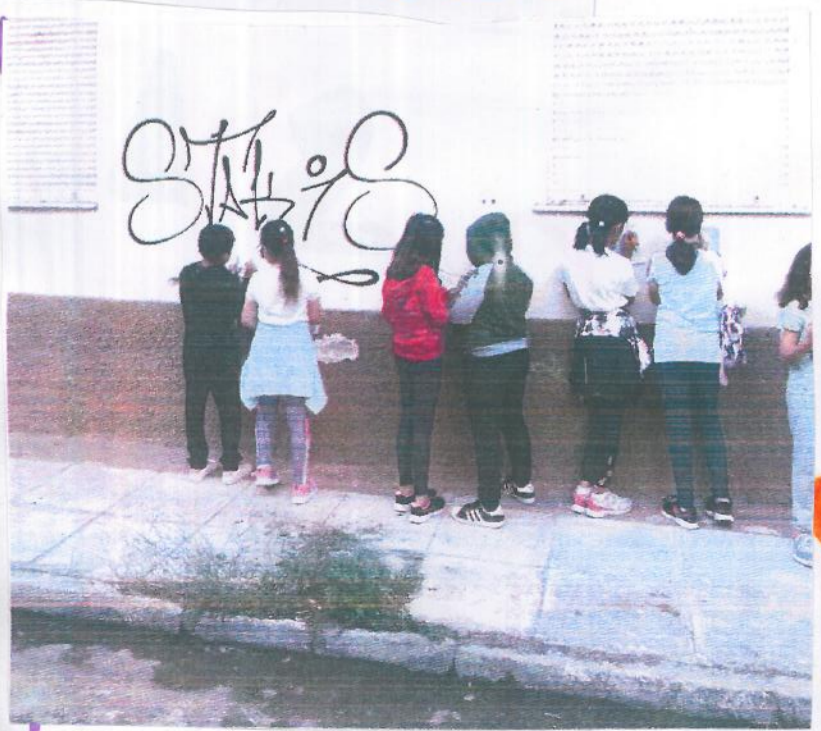
Η γειτονιά μας η Γκράβα

Η γειτονιά
Η γειτονιά μας έχει έναν ωραίο λόφο. Μου άρεσε, όταν ανεβήκαμε στο λόφο και είδαμε το βουνό. Είχε και έναν ωραίο ήλιο. Μου άρεσαν τα χορταράκια. Είδαμε το σχολείο από ψηλά. Μετά είδαμε πάρα πολλά σπίτια της γειτονιάς. Μου άρεσαν όλα τα σπίτια. Πέρασα πολύ ωραία.

Θέμης

Οι βόλτες στη γειτονιά μας
Εμείς τα παιδιά του Δ2 κάναμε βόλτες στη γειτονιά μας κάθε Τετάρτη. Μέχρι τώρα κάναμε 5 βόλτες! Κι αν ρωτάτε γιατί κάνουμε βόλτες στη γειτονιά, θα σας πούμε γιατί θέλουμε να δούμε τη γειτονιά μας. Τι κάνουν οι άνθρωποι για να ζήσουν καλύτερα, πώς ήταν η γειτονιά μας παλιά και πολλά άλλα..... Όταν κάνουμε βόλτες γράφουμε στα ημερολόγιά μας. Γράφουμε τι είδαμε και τι κάναμε. Κάναμε συνέντευξη με τον κύριο Διονύση. Συναντήσαμε τον κύριο Αλέκο και συζητήσαμε μαζί του για πολλά πράγματα. Η γειτονιά μας είναι πολύ ωραία και θέλουμε πάλι και πάλι να κάνουμε βόλτες.

Από τις Ελιάννα Ραφαί και Άσρα Χατζέρα

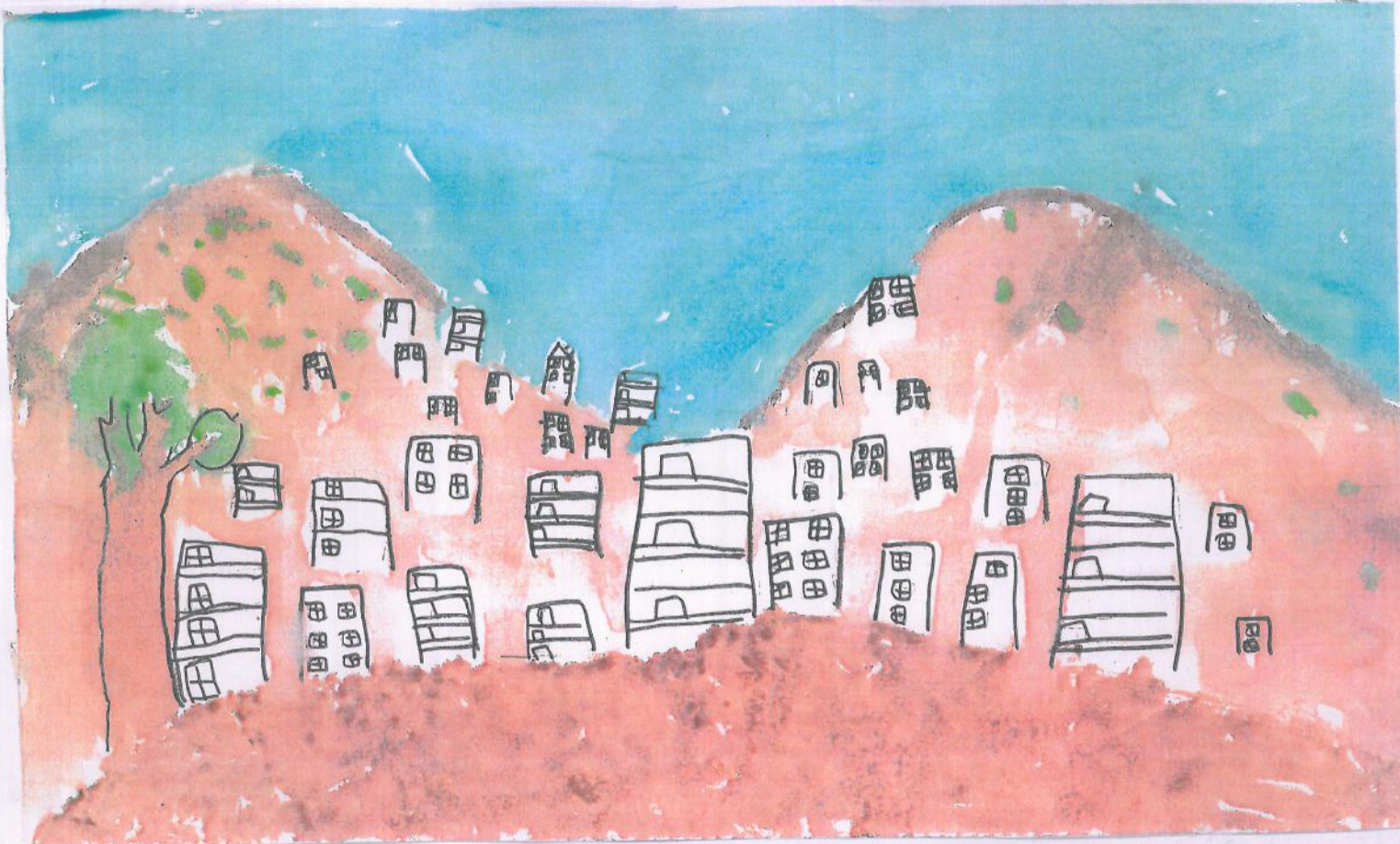

Ο ΛΟΦΟΣ

ΤΗΣ ΓΚΡΑΒΑΣ

Σελ. 2

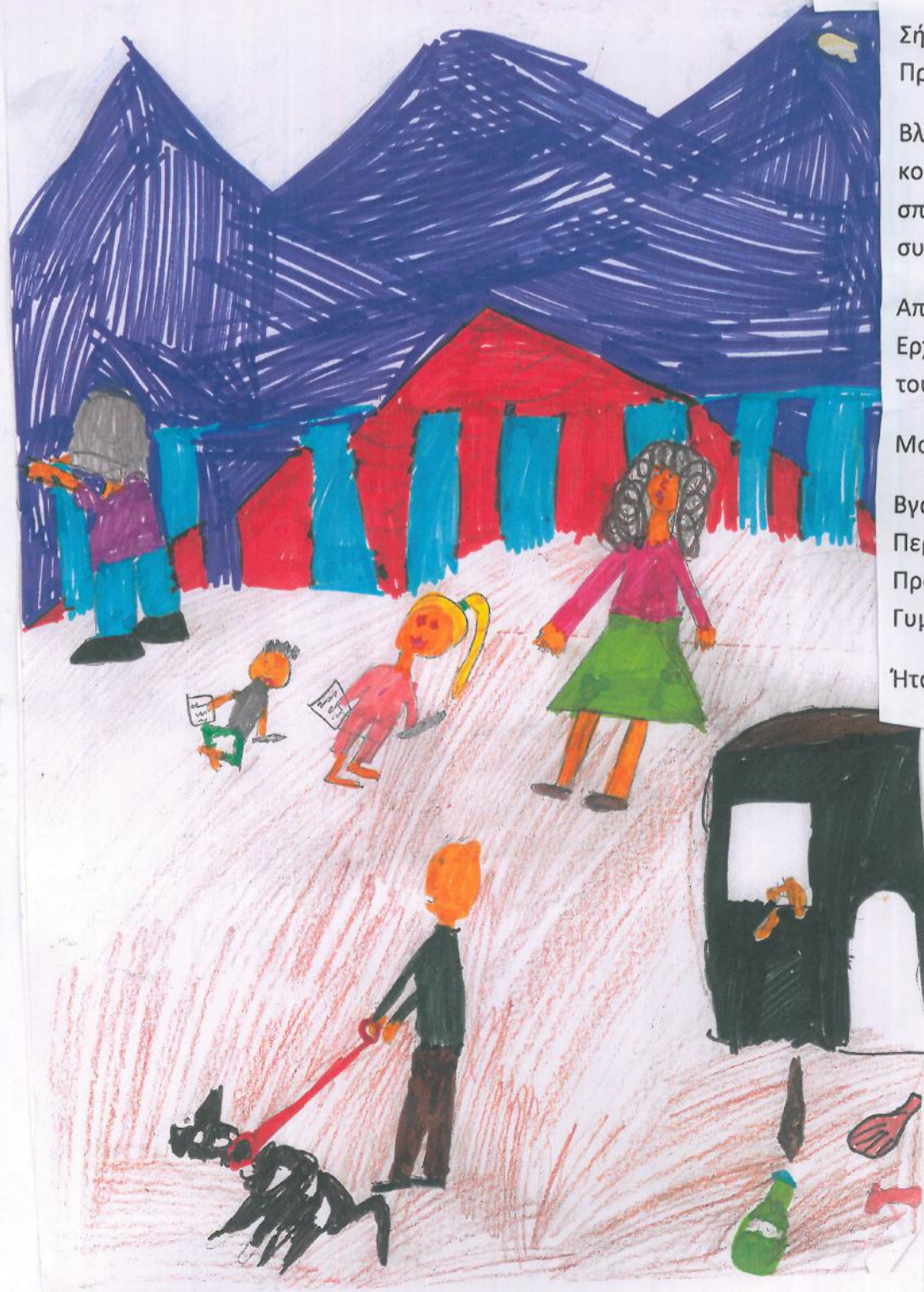
Την Τετάρτη 9/10/2019, εμείς τα παιδιά του Δ2, πήγαμε βόλτα στη γειτονιά με τα πόδια. Είδαμε πολλά αυτοκίνητα, δέντρα και σπίτια. Περιπατήσαμε και φτάσαμε στο τέλος του δρόμου. Πήγαμε από έναν άλλο δρόμο και ανεβήκαμε στο λόφο. Είδαμε όλα τα σπίτια της γειτονιάς. Τα σπίτια φαίνονταν πολύ μικρά και δεν βλέπαμε τα δικά μας σπίτια και το σχολείο μας. Είδαμε σκυλάκια, πολλά δέντρα και φυτά. Είδαμε ένα μεγάλο τζάκι αλλά χαλασμένο. Εκεί ήταν κάποια σπίτια με πολύ μεγάλα μπαλκόνια.

Εκεί μπορούσαμε να βλέπουμε την Πάρνηθα και καταλάβαμε πόσο μεγάλη είναι. Πήραμε φωτογραφίες. Η βόλτα στη γειτονιά ήταν πολύ καλή και πέρασα πολύ καλά.

της Άσρας Χαζάρα

Σήμερα ξεκινήσαμε τον περίπατο στη γειτονιά. Αρχικά πέρασαμε έξω από το αθλητικό κέντρο. Ύστερα φτάσαμε σε αδιέξοδο. Αφού λοιπόν βρεθήκαμε εκεί, κάναμε όλο το γύρο μέχρι που ανεβήκαμε στο λόφο. Καθώς περπατάγαμε είδαμε ένα σπίτι χτισμένο με τούβλα. Παρατηρήσαμε ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι. Περιπατώντας εντοπίσαμε δέντρα, όπως ελιές, αμυγδαλιές, συκιές και κλήματα. Πέρασα πολύ ωραία... Επίσης εγώ στη γειτονιά μου κάνω πολλές βόλτες.

Από την Ντάνα Μετσάι

Σήμερα πήγαμε βόλτα στη γειτονιά. Πρώτα πήγαμε στο λόφο της Γκράβας.

Βλέπαμε τα πάντα από κει πάνω. Από κοντά βλέπαμε αμάξια, δυο καμένα σπίτια, ελιές, αμπέλια, βουναλάκια, συκιές και αμυγδαλιές.

Από κάτω φαινόταν ο στίβος. Ερχόντουσαν πολλοί με τα σκυλιά τους.

Μακριά, ένα βουνό ήταν κομμένο.

Βγάλαμε φωτογραφία σε μια σκάλα. Πέρασαμε από τον 22^ο όμιλο Προσκόπων. Φτάσαμε στο Γυμναστήριο της Γκράβας.

Ήταν τέλεια!

της Ελπίδας Ασβού

Εμείς σήμερα βγήκαμε στη γειτονιά μας. Είδαμε τα βουνά. Ανεβήκαμε πάνω στο λόφο που είναι κοντά στο σχολείο μας.

Είδαμε ένα παλιό κτίσμα σαν πύργο που είχε μόνο περιστέρια κι ένα σπίτι καμένο.

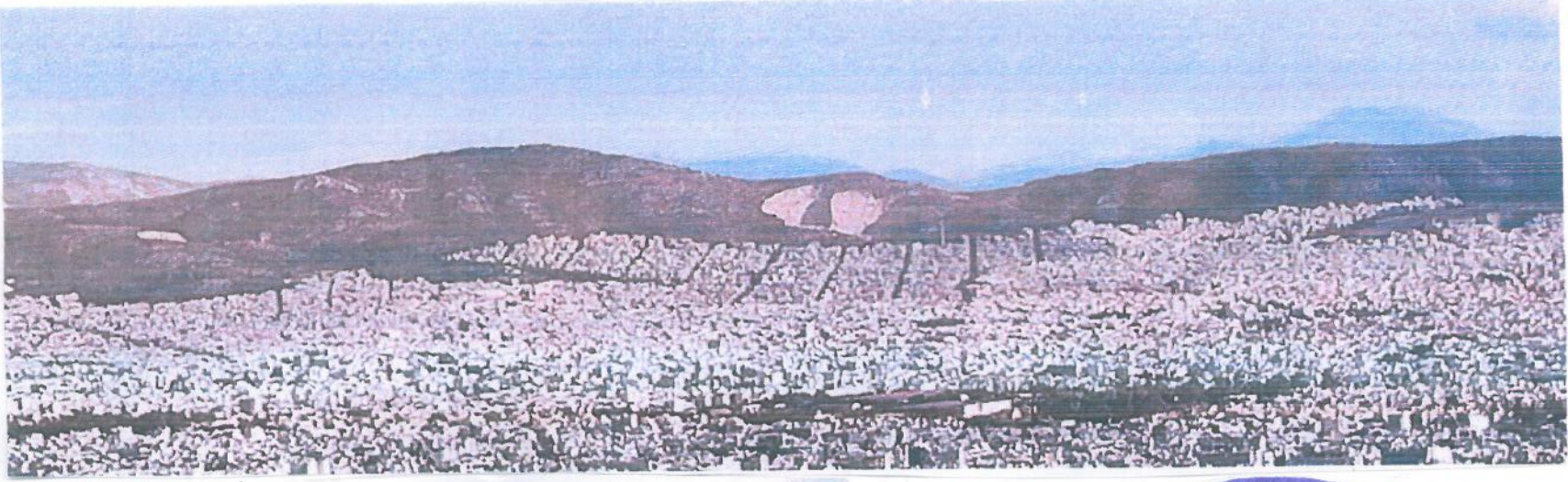
Πέρασαμε πολύ ωραία σε αυτόν τον περίπατο.

του Αντόνιο Μυρτάι

Η γειτονιά

Η γειτονιά μας έχει έναν ωραίο λόφο. Μου άρεσε, όταν ανεβήκαμε στο λόφο και είδαμε το βουνό. Είχε και έναν ωραίο ήλιο. Μου άρεσαν τα χορταράκια. Είδαμε το σχολείο από ψηλά. Μετά είδαμε πάρα πολλά σπίτια της γειτονιάς. Μου άρεσαν όλα τα σπίτια. Πέρασα πολύ ωραία.

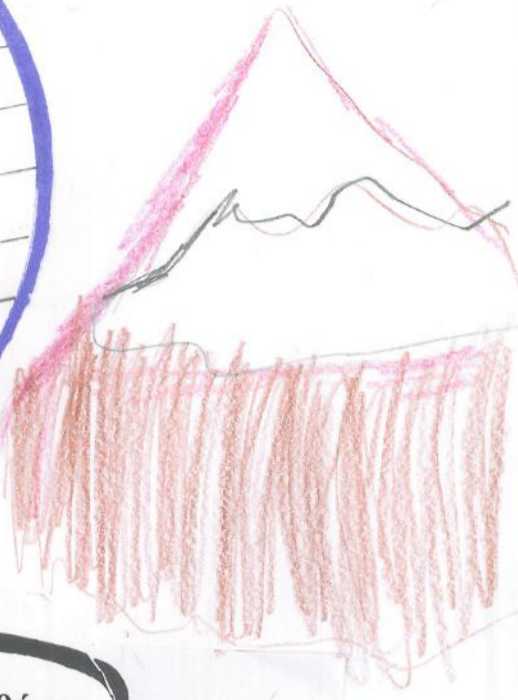
Θέμης

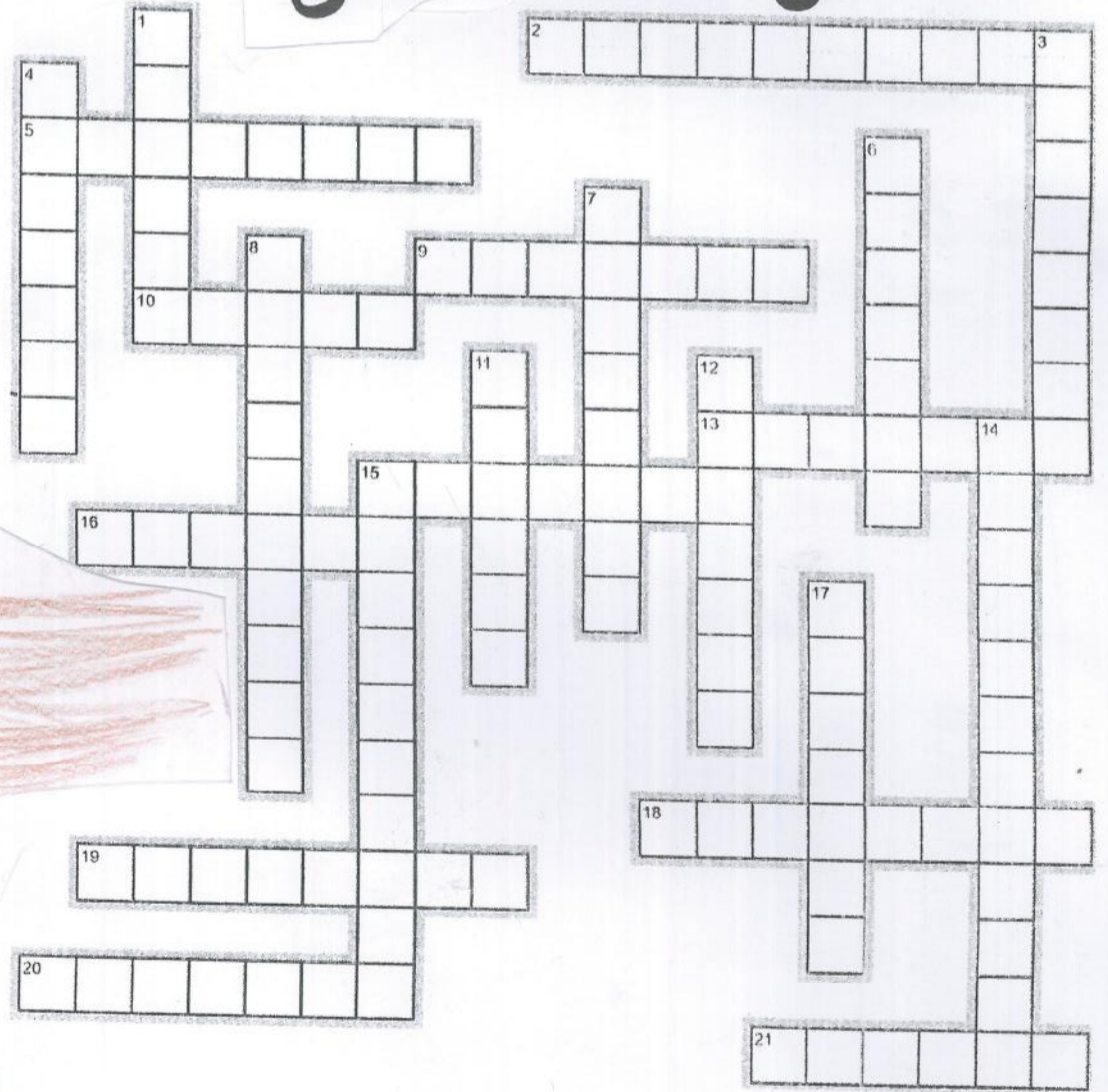
Βουνά και
Λόφοι
Σελ. 3.

ΛΟΦΟΙ
 Λόφος Ακρόπολης
 Λόφος Αρδηττού
 Λόφος Φιλοπάππου
 Λόφος Λυκαβηττού
 Λόφος Κολωνού
 Λόφος Σερραίων
 Τουρκοβούνια
 Λόφος Ελικώνα

Σταυρόλεξο
 Βουνά της Αττικής και λόφοι της Αθήνας

132 Δημ. Σχ. Αθηνών, 2019

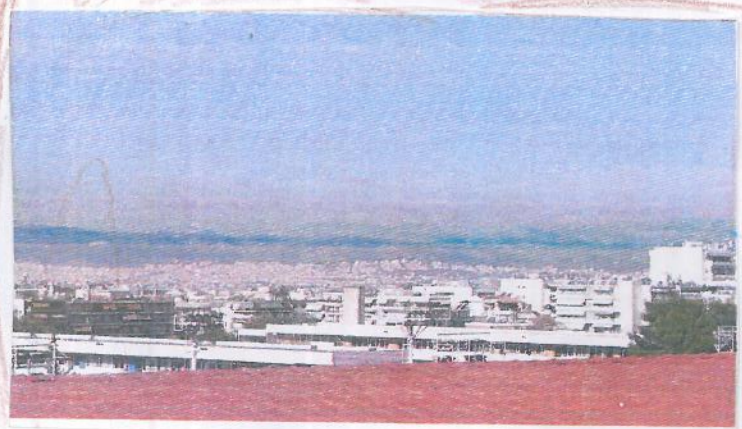
Τα βουνά
 Πάρνηθα, όρος Πατέρας
 Πεντέλη
 Υμηττός, Πάνειο όρος, Μερέντα
 όρος Αιγάλεω, Ποικίλο όρος
 Γεράνεια όρη, Κιθουρώνια

Οριζόντια

- 2. Βουνό μεταξύ Αττικής και Βοιωτίας
- 5. Πάνω σ' αυτό το λόφο χτίστηκε ο Παρθενώνας
- 9. Το βουνό του ... μπαμπά μου
- 10. Βγαίνει κάθε πρωί από τον Υμηττό
- 13. Βουνό που θυμίζει γλυκιά λιχουδιά
- 15. Με μάρμαρα απ' αυτό το βουνό χτίστηκε ο Παρθενώνας
- 16. Ο λόφος της γειτονιάς μας
- 18. Ο λόφος που ονομάστηκε από τον ήρωα Αρδήτη
- 19. Λόφος ανάμεσα στο Γαλάτσι και την Κυψέλη
- 20. Θυμίζει ... κολώνα ο λόφος αυτός
- 21. Άνεμος που έρχεται από την Πάρνηθα

Κάθετα

- 1. Λόφος που φαίνεται να ... στρίβει
- 3. Η μερέντα είναι νόστιμη σαν ...
- 4. Αυτό έβγαζαν από τα λατομεία της Πεντέλης
- 6. Απ' αυτό το βουνό παρακολούθησε ο Ξέρξης τη ναυμαχία της Σαλαμίνας
- 7. Βουνά ανάμεσα στην Αττική και την Κορινθία
- 8. Λόφος, αγαπητός του ... παππού μου
- 11. Όρος στη συνέχεια του Υμηττού
- 12. Ο ήλιος της Αθήνας ανατέλλει απ' αυτό το βουνό
- 14. Αυτός ο λόφος δεν είναι στην ... Τουρκία
- 15. Χτίστηκε με πεντελικό μάρμαρο
- 17. Απ' αυτή τη οροσειρά έρχεται ο Βοριάς

ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ Δ'2

Τετάρτη 27 Νοεμβρίου

Βόλτα στη γειτονιά

Εμείς τα παιδιά του Δ2 πήγαμε βόλτα στη γειτονιά.

Κάναμε μάθημα μέχρι τις 10.30. Μετά ήρθε η μαμά του Τζόελ, κάναμε ομάδες και ξεκινήσαμε την εκδρομή.

Περάσαμε από την Ταυγέτου και μετά μπήκαμε στην οδό Ιππολύτου. Περπατήσαμε, είδαμε παλιά και καινούρια σπίτια. Είδαμε το σπίτι της Ελπίδας από μακριά. Είδα πολλά αυτοκίνητα παλιά και κάποια καινούρια και κάτω από ένα αυτοκίνητο είδα δυο γάτες να κοιμούνται.

Είδαμε δυο σπίτια παλιά, και τα δυο ήταν μονοκατοικίες αλλά το ένα είχε κήπο από πίσω. Η διαφορά τους με τα άλλα σπίτια ήταν ότι είχαν ξύλινα παράθυρα και λίγο παλιωμένα.

Μετά από λίγο περπάτημα φτάσαμε σε ένα δρόμο που στο τέλος του περνούσαν πολλά αυτοκίνητα. Φτάσαμε σε ένα καφενείο, δεν ξέρω γιατί σταματήσαμε δίπλα στην πόρτα, αλλά μετά η κυρία Μαρία μας είπε ότι θα μπορούμε μέσα και θα πιούμε λεμονάδα!

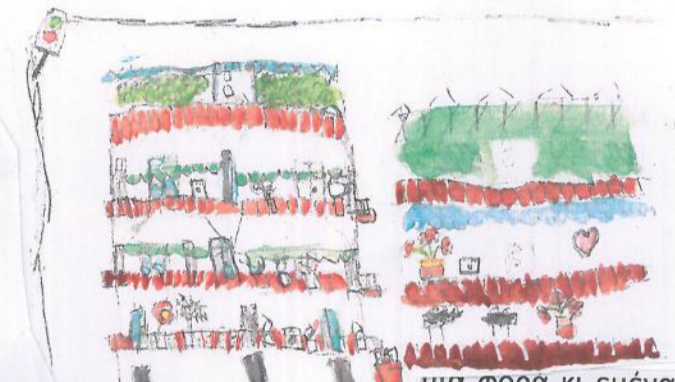
Χαρήκαμε πολύ και πηδήξαμε ψηλά, τόσο πολύ χαρήκαμε! Ήμουν πολύ χαρούμενη!!!

Μπήκαμε μέσα, ήταν μόνο παππούδες και γιαγιάδες. Προχωρήσαμε πιο μέσα, αριστερά είχε τραπέζια και καρέκλες και δίπλα

βιβλιοθήκη. Δεξιά ήταν δύο παγκάκια με μαξιλάρια και καρέκλες. Καθήσαμε και κοιτάγαμε γύρω γύρω γιατί είχε πολλά ωραία πράγματα που στολίζανε το καφενείο.

Η κυρία Μαρία και η μαμά του Τζόελ μας μοίρασαν τις λεμονάδες μας και ήταν τέλεια!

Καθήσαμε, ξεκουραστήκαμε και γράφαμε.

«... μια φορά κι εμένα με χτύπησαν και πόνερα πολύ» είπε ότι χάθηκαν πολλά παιδιά!

Μας είπε πολλά πράγματα, αλλά θέλω ακόμα να ακούσω τον κύριο. Τον ρώτησα αν μπορώ να τον αγκαλιάσω και τον αγκάλιασα.

Βγήκαμε έξω, ένας κύριος μας είπε δυνατά «Γεια σας παιδιά!». Τους χαιρετήσαμε.

Περάσαμε τέλεια, ήταν η καλύτερη μας μέρα!

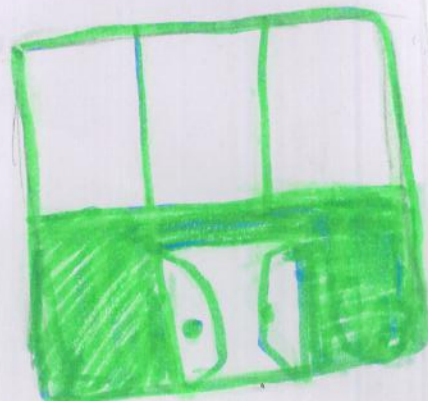
της Άσρας Χαζάρα

Πρώτη ρώτησα εγώ και είπα «γιατί γράφατε αυτό το βιβλίο;» Μου απάντησε ότι το έγραψε γιατί ήθελε να θυμάται όλους τους ανθρώπους και το αφιέρωσε σε κάποιους φίλους του.

Όταν ο κύριος Αλέξανδρος μιλούσε, κατάλαβα ότι έχει περάσει πολύ δύσκολα τη ζωή του. Σήκωσα το χέρι και τον ρώτησα «περάσατε δύσκολα τη ζωή σας;». Μου είπε κάτι, δεν άκουσα, πήγα πιο κοντά και μου είπε «ναι πέρασα πολύ δύσκολα και θέλω να τα ξεχάσω!»

Ρώτησαν κι άλλα παιδιά. Ο Έκτορας ρώτησε αν οι Γερμανοί χτυπούσαν τα παιδιά; Είπε, ότι «ναι σκότωσαν πολλά μάλλον. Χτυπούσαν». Είπε, ότι

Συζητώντας
με τον κυρ. Αλέκο

Το 1940 άρχισε ο πόλεμος με την Ιταλία και τη Γερμανία. Στην Ελλάδα τότε ήταν πολύ δύσκολη η ζωή. Ένας κύριος που τον λένε Αλέξανδρο, είπε ότι τον χτύπησαν οι Γερμανοί με τον όπλο στον ώμο κι έπεσε κάτω.

Από τον Άγγελο Γκεγκάι

Πήγαμε βόλτα στη γειτονιά. Πρώτα περάσαμε την οδό Ιππολύτου. Μετά πήγαμε σε ένα καφενείο.

Εκεί η κυρία Μαρία μας κέρασε λεμονάδα και είδαμε δυο πίνακες ζωγραφικής. Τον έναν τον έφτιαξε ο Βαν Γκόγκ.

Ο κύριος Αλέξανδρος ήταν στην ιταλογερμανική κατοχή. Τότε τα σχολεία έκλεισαν γι αυτό πήγαιναν στο σπίτι του δασκάλου να κάνουν μάθημα.

Ένα βασανιστήριο που τους έκαναν οι Γερμανοί, ήταν πως τους έβαζαν στα τρένα και τους πήγαιναν στη Γερμανία. Τους έλεγαν «μπείτε μέσα να κάνετε μπάνιο κι άνοιγαν τα αέρια»

Ο κύριος Αλέξανδρος έφαγε ξύλο από τους Γερμανούς όταν ήταν μικρό παιδί. Ένα όπλο τον χτύπησε στην ώμο.

Ο κύριος Αλέξανδρος έχει γράψει ένα βιβλίο που λέγεται «ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ».

Από τη Μαριάννα και την Ελπίδα

Εμείς είμαστε τα παιδιά του Δ2 !!!

Μια μέρα ξεκινήσαμε τη βόλτα στην γειτονιά από την οδό Ιππολύτου. Καθώς περπατάγαμε, παρατηρούσαμε τα δέντρα, το δρόμο, τα πουλιά. Γενικά ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι.

Στην τάξη, η κυρία μας είχε πει ότι θα συναντήσουμε μια έκπληξη. Φτάσαμε στην οδό Χατζηδάκη κι απέναντί μας βλέπουμε ένα μαγαζί. Όταν μπήκαμε σε αυτό το μαγαζί, η κυρία μας κέρασε από μια λεμονάδα.

Εκεί, εμείς είδαμε έναν συγγραφέα από κοντά και τον ρωτήσαμε πάρα πολλά πράγματα. Ένα παιδί ρώτησε πόσο χρονών είναι κι αυτός απάντησε ότι είναι πάνω από 90. Πήγαμε σε μια μικρή βιβλιοθήκη κι εκεί είχε πολλά επιτραπέζια.

Από τις Ελένα Σαμετάι, Ελιάννα Ραμάι,

Ντάνα Μετσάι

Εκδρομή στην Ιππολύτου !!!

Σήμερα πήγαμε εκδρομή στην Ιππολύτου. Ξεκινήσαμε.

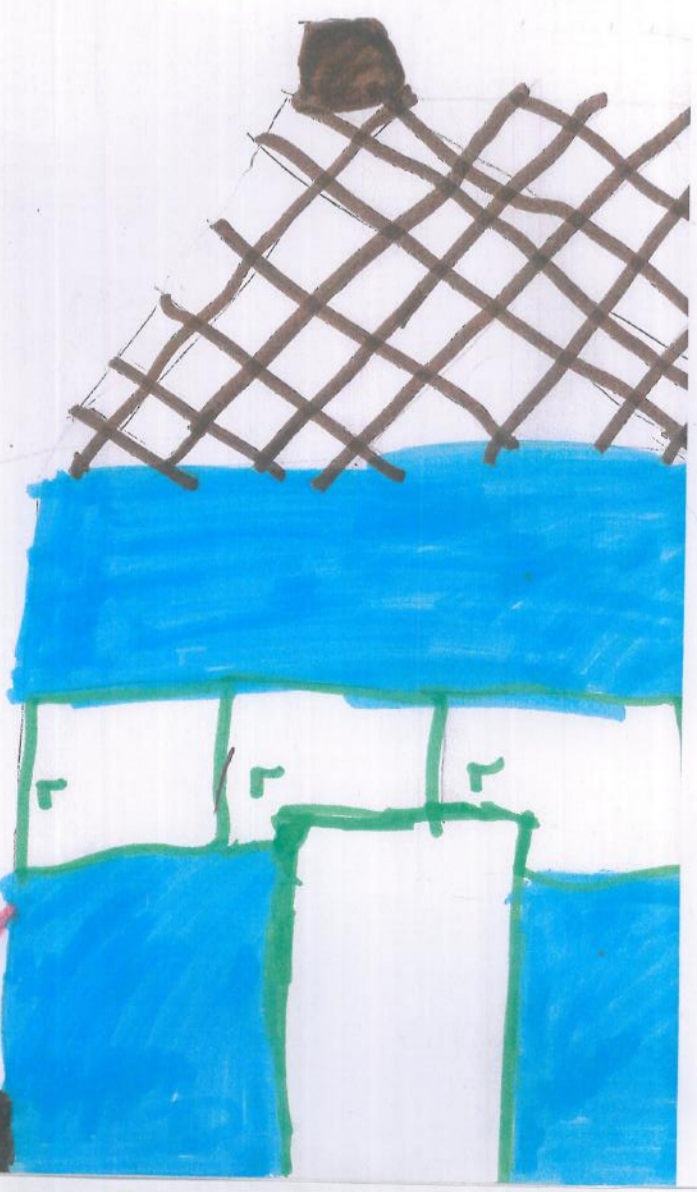
Αρχικά είδαμε δέντρα, λουλούδια, σπίτια. Μετά προχωρήσαμε και παρατηρήσαμε ένα ωραίο δέντρο. Η κυρία μας, μας είχε πει στην τάξη, ότι θα μας κάνει μια έκπληξη. Όλοι κι όλες όταν το ακούσαμε φωνάξαμε, ήμασταν χαρούμενοι και χοροπηδούσαμε.

Όλοι ανυπομονούσαμε για την έκπληξη που θα μας έκανε η κυρία Μαρία. Όταν φτάσαμε εκεί, εμένα μου άρεσε πολύ. Εκεί είχε μόνο παππούδες και γιαγιάδες αλλά μας άρεσε πολύ. Η έκπληξη ήταν ότι ήπιαμε λεμονάδα. Όλοι κι όλες νομίζω ότι ήπιαμε 2-3 ποτήρια λεμονάδας.

Μετά η Ελπίδα, η Ελιάννα και η Άσρα πήγαν σε μια μικρή βιβλιοθήκη. Όταν τις είδαμε, είπαμε στην κυρία να πάμε κι εμείς, εγώ κι η Ντάνα. Εκεί είχε πολλά επιτραπέζια, πολλά βιβλία και κάποια παιχνίδια.

Η κυρία Μαρία είδε τον κύριο Αλέξανδρο. Ο κύριος Αλέξανδρος είχε γράψει ένα βιβλίο. Ο τίτλος του είναι «ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ». Ο κύριος Αλέξανδρος, μας είπε ότι πέρασε πολύ δύσκολα χρόνια. Τον ρωτήσαμε πολλά πράγματα. Ο κύριος Αλέξανδρος αυτά τα χρόνια που πέρασε δε θέλει να τα ξεχάσει.

της Έλενας Σαμετάι

ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΦΙΛΙΑΣ !!!

Ξεκινήσαμε. Αρχικά περάσαμε το τούνελ. Παρατηρήσαμε δυο λύκεια κι ένα γυμνάσιο.

Μετά οδηγηθήκαμε προς το Πολύκεντρο, πρώτα σε μια μεγάλη αίθουσα. Η κυρία μας είπε ότι αυτή η αίθουσα είναι πολλαπλών χρήσεων. Όταν μπήκαμε καθίσαμε και η κυρία μας μίλησε. Μετά ανεβήκαμε τα σκαλιά. Εκεί ήταν η αίθουσα μουσικής και η κυρία μας άφησε να πατήσουμε από δυο πλήκτρα στο πιάνο. Λίγο αργότερα η κυρία μας οδήγησε στην αίθουσα του πιγκ - πογκ. Όταν μπήκαμε εκεί, μείναμε με ανοιχτό το στόμα. Μετά μπήκαμε στην αίθουσα των εικαστικών, εμένα δε μου άρεσε και πολύ. Μετά πήγαμε στο γυμναστήριο, εκεί κάναμε όλοι λίγο διάδρομο. Εγώ ήμουν η πρώτη κι είχα πολύ άγχος, είχε πολύ πλάκα! Μετά πήγαμε στην αίθουσα της αυτοάμυνας. Εμένα εκεί μου άρεσε πολύ.

Κι έτσι χαρούμενοι, γυρίσαμε στο σχολείο!

της Ντάνας Μετσάι

Το συγκρότημα της Γκράβας

Το συγκρότημα της Γκράβας είναι πολύ μεγάλο. Έχει το Πολύκεντρο του Δήμου που μέσα έχει τη «Λέσχη Φιλίας», το γυμναστήριο ενηλίκων, το φαρμακείο αλληλεγγύης και μέρος για να παίζουν τα παιδιά. Έχει και πολλά σχολεία. Τα Δημοτικά σχολεία είναι το 65° το 112° και το 132°. Τα Νηπιαγωγεία είναι το 38° και το 113°. Τα Γυμνάσια και τα Λύκεια είναι το 21° και το 40° του Δήμου Αθηναίων και το 1° του Δήμου Γαλατσίου. Έχει ένα ΕΠΑΛ κι ένα ΙΕΚ. Έχει κολυμβητήριο, και αθλητικές εγκαταστάσεις για στίβο και μπάσκετ.

Από την Ελπίδα Ασβού

Σήμερα πήγαμε εκδρομή στην γειτονιά.

Μπήκαμε μέσα στο κλειστό γυμναστήριο της Γκράβας. Μπήκαμε στην αίθουσα θεάτρου. Κατόπιν πήγαμε στην αίθουσα μουσικής που ήταν στον πρώτο όροφο.

Μετά μπήκαμε στην αίθουσα εικαστικών. Η κυρία Πένυ, μας είπε πως κάνουνε πηλό, κοσμήματα και ιταλικά για μαμάδες.

Σε λίγο μπήκαμε σε ένα χώρο με παππούδες και γιαγιάδες. Το μόνο

στολίδι που είχαν ήταν μερικά φωτάκια στην ταράτσα.

Ύστερα γυρίσαμε πίσω στο σχολείο.

του Έκτορα Ελευθεράτου - Τριβιζά

Είμαστε στο γυμναστήριο της Γκράβας και υπάρχει μια κυρία. Μπήκαμε κάπου που μπορούμε να τραγουδάμε, να κάνουμε θεατρική αγωγή και χορωδία και μπορούμε να έρθουμε με την οικογένειά μας. Βγήκαμε από κει και πήγαμε σε ένα δωμάτιο μουσικής, παίξαμε πιάνο. Ήταν πολύ ωραία. Μπήκαμε στην αίθουσα των παιχνιδιών. Κοιτάξαμε από το παράθυρο και βλέπαμε το σχολείο μας. Μπήκαμε στην αίθουσα των εικαστικών, βγήκαμε και περιμέναμε την κυρία. Πήγαμε στο γυμναστήριο και καθίσαμε να φάμε. Μάθαμε ότι μπορούμε να έρθουμε να παίξουμε σκάκι.

του Μουσταφά Αλί Νταντά

Αίθουσα
σκακιού

η κυρία Κλημεντίνη
στο παράθυρο

Τετάρτη 16/10/2019
Περπατήσαμε την οδό Σκιάθου και
Καρθαίου. Οι δρόμοι ήταν μεγάλοι και
πέρασαν αρκετά αυτοκίνητα, μεγάλα
μικρά, νέα, παλιά. Αλλά δεν πέρασαν
λεωφορεία.

Οι άνθρωποι, κάποιιοι ήταν
χαρούμενοι και ξεκινάνε τη νέα τους
μέρα, κάποιος ήταν κουρασμένος
γιατί είχε καθαρίσει όλο το δρόμο,
κάποιιοι ευτυχισμένοι έκαναν βόλτα
με τα σκυλάκια τους.
Μετά περάσαμε από την οδό
Ιππολύτου και είδαμε μια κυρία που
ήταν χαρούμενη και πολύ καλή και
μας είπε πως ήταν παλιά η γειτονιά.
Μας είπε ότι δεν υπήρχαν φώτα ούτε
σχολεία. Ήταν ένα βουνό. Περιμέναμε
λίγο για να σημειώσουμε τι είδαμε και
γυρίσαμε πίσω. Είδαμε
νυχτολούλουδα. Είδαμε ένα μαγαζί
πιτσαρία, είδαμε ένα πλυντήριο
αυτοκινήτων. Ήμασταν στην οδό
Ταυγέτου που είδαμε ένα κλειστό
φαρμακείο που μέσα είχε ένα γατάκι.
Γυρίσαμε στο σχολείο και
ξεκουραστήκαμε.

της Άσρας Χαζάρα

Βόλτα στη γειτονιά

Στη γειτονιά

Εγώ συνηθίζω να παίζω και να βλέπω
τους φίλους μου, κάνω βόλτες πολλές
και οδηγώ το ποδήλατό μου.
Χαιρετάω τους γείτονες. Συναντάω
σκυλιά, αμάξια και πολλά άλλα και
έχουμε πολλά σούπερ μάρκετ.

Τζόελ Όννα

Η γειτονιά μας σήμερα

Η γειτονιά μας σήμερα έχει πολλές
πολυκατοικίες και λίγες
μονοκατοικίες. Έχει πολλά μαγαζιά,
πιτσαρίες, φαρμακεία, κ.α. Έχει και το
σχολείο μας που χτίστηκε το 1970 -
1973. Έχει και ιστορίες που έχουν
γίνει βιβλίο. Είχαμε πάει βόλτα στη
γειτονιά και συναντήσαμε σε ένα
καφενείο έναν συγγραφέα που
έγραψε το βιβλίο «οδός Ιππολύτου».

Έτσι είναι η γειτονιά μας!!!

Από την Ελιάννα Ραμάι

Βόλτα στη γειτονιά

Αρχικά είδαμε έναν πεζόδρομο, δεν
περάσαμε από εκεί. Πέρασαμε από
την οδό Τριανταφύλλου. Εκεί είδαμε
πολύ παλιά σπίτια, αλλά τα
περισσότερα ήταν καινούρια.
Παρατηρήσαμε μια νεραντζιά και μια
ελιά.

Όταν περνούσαμε από τα καινούρια
σπίτια, είδαμε πολλά ωραία
λουλούδια κίτρινα, φούξια και άσπρα.

Είδαμε μια κυρία που ήταν
ταχυδρόμος.

Τα σπίτια ήταν διώροφα και μερικά
μονοκατοικίες. Στην οδό Ιππολύτου
πήραμε συνέντευξη από μια κυρία,
την κυρία Κλημεντίνη. Μας είπε ότι σε
αυτό το σπίτι ήταν από 12 χρονών και
τώρα είναι 75 χρονών. Είπε ότι η οδός
Σκιάθου και η οδός Ταυγέτου, τότε,
ήταν αλάνες. Μας είπε επίσης ότι το
1954 δεν είχαν φως στα σπίτια, εκτός
από δυο τρία. Από το 1957 και μετά
είχαν φως στα σπίτια.

Καθώς φεύγαμε από την κυρία
Κλημεντίνη είδαμε ένα σπίτι από
τούβλα. Δεν ήταν τούβλα της εποχής
αλλά ήταν βαμμένα τούβλα.

Με όλα αυτά που είδαμε πέρασε η
ώρα κι έτσι γυρίσαμε στο σχολείο και
ήμασταν πολύ χαρούμενοι και
ενθουσιασμένοι.

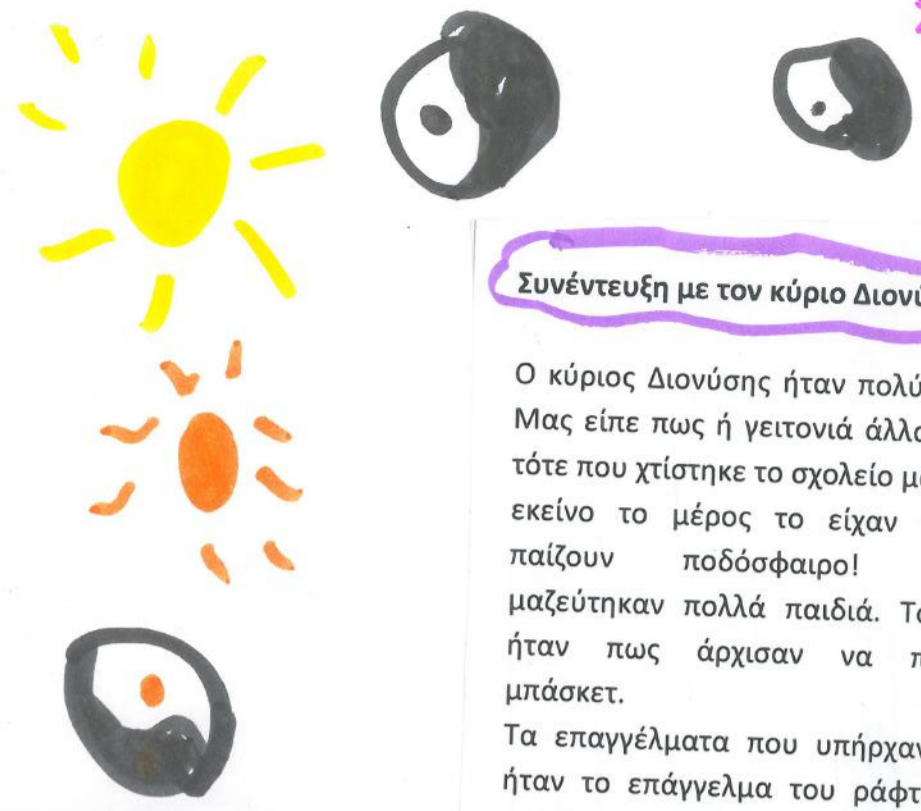
Από την Ντάνα Μετσάε

ΟΔΟΣ ΤΑΥΓΕΤΟΥ

Στην οδό Ταυγέτου τα σπίτια είναι
πολυκατοικίες και λίγες
μονοκατοικίες. Υπάρχουν τρία
μαγαζιά, ένα σούπερ μάρκετ, μια
πιτσαρία κι ένα φαγάδικο.

Από τον Σαμ Ασάρε

Συνέντευξη με τον κύριο Διονύση

Ο κύριος Διονύσης ήταν πολύ καλός. Μας είπε πως ή γειτονιά άλλαξε από τότε που χτίστηκε το σχολείο μας γιατί εκείνο το μέρος το είχαν για να παίζουν ποδόσφαιρο! Επίσης μαζεύτηκαν πολλά παιδιά. Το καλό ήταν πως άρχισαν να παίζουν μπάσκετ. Τα επαγγέλματα που υπήρχαν τότε, ήταν το επάγγελμα του ράφτη, του τσαγκάρη, του φούρναρη, του παντοπώλη κ.α. Όταν ήταν η χούντα, απαγορευόταν να μαζεύονται πάνω από πέντε άτομα σε μια παρέα γι αυτό φοβόντουσαν να παίξουν ποδόσφαιρο κι άλλα παιχνίδια. Εκείνη την εποχή λίγοι άνθρωποι είχαν αμάξια γι αυτό μόνο αν ήταν να πάνε κάπου μακριά τα χρησιμοποιούσαν. Τότε για συγκοινωνία έπρεπε να κατέβουν την οδό Σκιάθου και έπρεπε να πάνε στην οδό Πατησίων για το λεωφορείο. Ο στίβος δεν υπήρχε, υπήρχε μόνο ένα μονοπάτι. Όταν είχαμε πάει εκδρομή, είδαμε ένα σπίτι που έμοιαζε με τζάκι, μάθαμε ότι ήταν ένα ασβεστοκάμινο. Το 1970 περνούσε από κει και παγωτατζής. Τέλος.

της Ελπίδας Ασβού

Η γειτονιά μας παλιά

Στη γειτονιά μας παλιά υπήρχαν λίγα αυτοκίνητα. Δηλαδή μόνο κάποιες οικογένειες είχαν αυτοκίνητα, Υπήρχαν τρένα και λεωφορεία. Υπήρχαν επίσης τα τρόλεϋ 5, 3, 11 και κάποια λεωφορεία. Αν ήθελες να πάρεις το λεωφορείο, έπρεπε να πας στην Πατησίων. Δεν υπήρχε παιδική χαρά, αλλά τα αγόρια έπαιζαν στους δρόμους ποδόσφαιρο.

της Άσρας Χαζάρα

Εδώ που είναι χτισμένα τα σχολεία μας, ήταν αλάνες όπου τα παιδιά έπαιζαν μπάλα.

Το καμίνι που βλέπουμε τώρα, τότε λειτουργούσε. Επειδή έβγαζε πολύ μαύρο καπνό, οι γυναίκες που είχαν απλώσει ασπρόρουχα θύμωσαν. Κοντά στο καμίνι υπήρχαν λάκκοι με ασβέστη.

του Έκτορα Ελευθεράτου -Τριβιζά

Σελ. 9...

Βιβλιοπαρουσιάσεις

Τίτλος: Το φουστάνι με τις πεταλούδες

Συγγραφέας: Σοφία Μαντουβάλου

Εικόνες: Κατερίνα Χαδούλου

Εκδόσεις: Μεταίχμιο

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Το βιβλίο μου άρεσε πολύ. Μιλάει για τις πεταλούδες. Λέει πως λένε τις πεταλούδες σε άλλες χώρες.

Από την Ελιάννα Ραμάι

Τίτλος: ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ

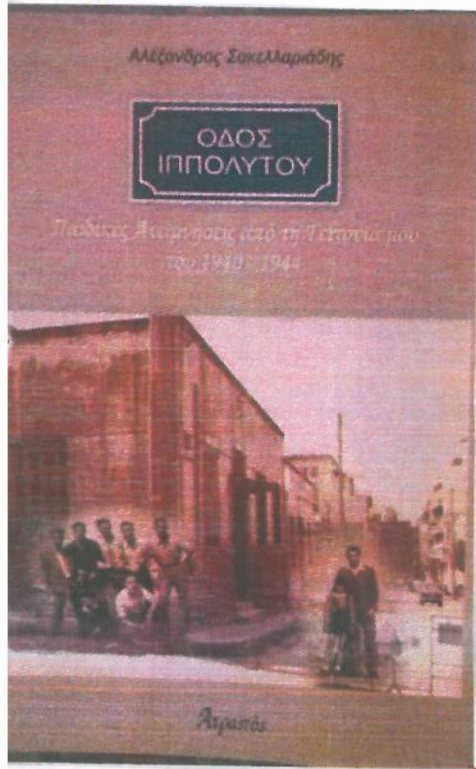
Συγγραφέας: Αλέξανδρος Σακελλαριάδης «Παιδικές αναμνήσεις από τη γειτονιά μου, του 1944»

Εκδόσεις: Ατραπός

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Ο συγγραφέας ζει στη γειτονιά μας στην οδό Ιππολύτου. Στο βιβλίο αυτό γράφει τις αναμνήσεις του από τον πόλεμο και την ιταλογερμανική κατοχή στη Αθήνα και στην γειτονιά. Ανθρώπινες στιγμές μιας δύσκολης εποχής.

από τη δασκάλα του Δ2
Μαρία Καντούρου

Μου άρεσε που είδαμε τα βουνά στο ψηλά!

Κούκη

Σας βόλτες, μας
άρεσε.....

Μου άρεσε που είδαμε τα βουνά ψηλά!

Όταν πήγαμε
βόλτα στη γειτονιά
και ερχόταν σαν οι
μαμάδες ενιωθα πολύ
ωραία και μου άρεσε.
Μου άρεσε η πρώτη
βόλτα που πήγαμε στα
λόφο της Γκράβας.

Άγγελος

Εμένα σ'ε
γειτονιά μου άρεσε πολύ
όταν πήγαμε στο λόφο της
Γκράβας. Μου άρεσε πολύ που βλέπαμε
από εκεί το σχολείο μου από μακριά.

Έλενα Σαμεσάι

Εμένα μου άρεσε
που συγκατήσαμε τον κύριο
Αλέξανδρο και που ήπιαμε
λεμονάδες.
Επίσης, μου άρεσε που είδα στους
δρόμους, μονοκατοικίας και
δολοφονία.

Ντάνα Μετσαί

Μου άρεσε
να πιω λεμονάδες

Η ονειρεμένη γειτονιά του Α'α

Μου άρεσε

η παιδική χαρά
και το ποδόσφαιρο

Μοχάμετ

Μου άρεσαν τα
βεντρα και το νερό και
τα πάντα

Γιάννης!

Το αγαπημένο μου μέρος

Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου 2019
 Το αγαπημένο μου μέρος στη γειτονιά !!!!

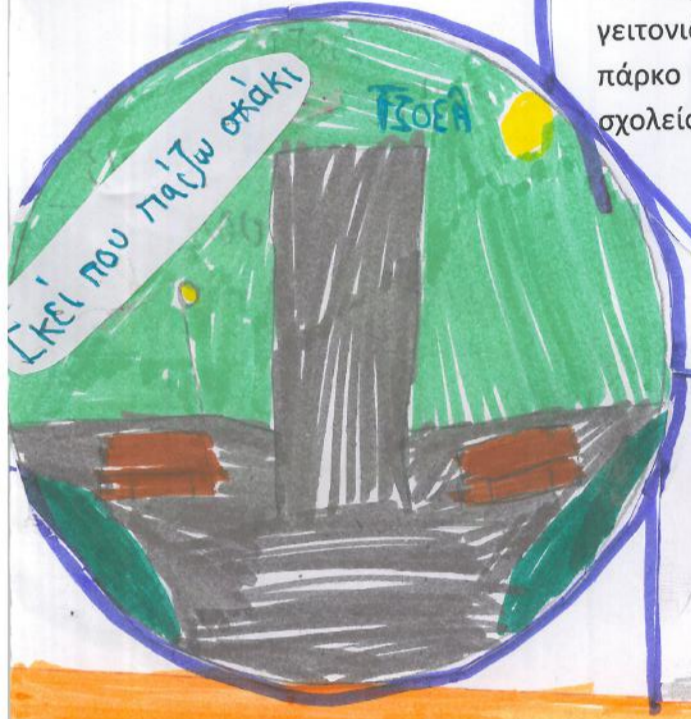
Σελ. 10

Το αγαπημένο μου μέρος στη γειτονιά, είναι το πάρκο κοντά στο σχολείο. Εκεί μ' αρέσει να κάνω παρκούρ. Εκεί είμαι πολύ χαρούμενος. Στο πάρκο παίζω με την αδερφή μου. Πηγαίνω κάθε μέρα στο πάρκο, όταν σχολάω.

του Κούμπα Μπροζεκ

Το αγαπημένο μου μέρος στη γειτονιά, είναι ο παιδικός σταθμός, το πάρκο δίπλα στο σπίτι μου και το σχολείο που πάω κάθε μέρα.
 της Μαριάννας Παφύλλα

Το αγαπημένο μου μέρος στη γειτονιά, είναι ο λόφος της Γκράβας. Αν τον καθαρίζανε θα ήταν ένα τέλειο μέρος να παίζουν τα παιδιά !!!
 Ανυπομονώ να ξαναπάμε!
 της Ελπίδας Ασβού

Στη γειτονιά μου θέλουμε να έχει δέντρα, φυτά και πιο πολλά καθαρά πάρκα. Θέλουμε να μην είναι βρόμικα.

Με αγάπη για το Δ2
 Από την Μαριάννα Παφύλλα

Τι θέλω να αλλάξει στη γειτονιά

Η αλλαγή που θέλω στη γειτονιά

Η αλλαγή που θέλω στη γειτονιά είναι να φυτέψουν πολλά δέντρα, να φτιάξουν πιο πολλές παιδικές χαρές και να φτιάξουν ένα χώρο για να κάνουν βόλτες τα σκυλάκια, γιατί κάνουν κακά στους δρόμους κι οι δρόμοι είναι πολύ βρόμικοι.

Να μην πετάνε οι άνθρωποι σκουπίδια.

Η γειτονιά μας είναι πολύ ωραία κι είναι κρίμα να είναι με σκουπίδια.

της Άσρας Χαζάρα

Τι θέλω να αλλάξει στη γειτονιά μου

Εμένα μου αρέσει πολύ η γειτονιά μου αλλά θέλω να αλλάξει κάτι. Θέλω να καθαρίσουν το άγαλμα της Εύας, να βάλουν καινούρια παιχνίδια στο πάρκο, να καθαρίσει ο λόφος της Γκράβας και να αλλάξουν τα φανάρια.

Αν γίνουν αυτά, νομίζω πως θα είναι τέλεια η γειτονιά μου!

Από την Ελιάννα Ραμάι

Η γειτονιά μου είναι πολύ όμορφη. Αλλά θα ήθελα να την καθαρίσουν από τα σκουπίδια. Θα μπορούσαν να γίνουν, από σκουπιδότοποι, πάρκα ή μέρη για να παίζουν τα παιδιά!!! Επίσης να κατασκευάσουν χώρους για να περνάνε τα σκυλιά και να μην λερώνουν τα πάρκα και τις παιδικές χαρές.

της Ελπίδας Ασβού

